

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ऐलविलःकुबेरः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

एवमस्त्विति तान् देवान् वरुणो वाक्यमब्रवीत् ॥ समागम्य ततः सर्वे वरुणं सागरालयं ॥ ९ ॥ अपां पतिं प्रचक्रुर्हवि विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ अभिषिच्य ततो देवा वरुणं
यादसां पतिं ॥ १० ॥ जग्मुः स्वान्ये वस्थानानि पूजयित्वा जलेश्वरं ॥ अभिषिक्तस्ततो देवैर्वरुणोऽपि महायशाः ॥ ११ ॥ सरितः सागरांश्चैव नदांश्चापि सरांसि च ॥
पालयामास विधिना यथा देवान् शतक्रतुः ॥ १२ ॥ ततस्तत्राप्युपसृश्य दत्त्वा च विविधं वसु ॥ अग्नितीर्थं महाप्राज्ञो जगामाथ प्रलंबहा ॥ १३ ॥ नष्टो न दृश्यते य
त्र शमी गर्भे द्रुताशनः ॥ लोकालोकविनाशे च प्रादुर्भूते तदानघ ॥ १४ ॥ उपतस्थुः सुरायत्र सर्वलोकपितामहं ॥ अग्निः प्रनष्टो भगवान् कारणं च न विद्महे ॥ १५ ॥
सर्वभूतक्षयो राजन् संपादय विभोऽनलं ॥ जनमेजय उवाच किमर्थं भगवानग्निः प्रनष्टो लोकभावनः ॥ १६ ॥ विज्ञातश्च कथं देवैस्तन्ममाचक्ष्व तत्त्वतः ॥
वैशंपायन उवाच भृगोः शापाद्भृशं भीतो जातवेदाः प्रतापवान् ॥ १७ ॥ शमी गर्भं मथासाद्य न नाश भगवांस्ततः ॥ प्रनष्टे तु तदा वह्नौ देवाः सर्वे सवासवाः ॥
॥ १८ ॥ अन्वैषंत तदानष्टं ज्वलनं भृशदुःखिताः ॥ ततोऽग्नितीर्थमासाद्य शमी गर्भस्थ मेव हि ॥ १९ ॥ ददृशुर्ज्वलनं तत्र वसमानं यथा विधि ॥ देवाः सर्वे न रव्या घृ
हस्पतिपुरोगमाः ॥ २० ॥ ज्वलनं तं समासाद्य प्रीताऽभूवन्सवासवाः ॥ पुनर्यथा गतं जग्मुः सर्वभक्षश्च सो भवत् ॥ २१ ॥ भृगोः शापान्महाभाग यदुक्तं ब्रह्मवादि
ना ॥ तत्राप्याप्तुमतिमान् ब्रह्मयोनिं जगाम ह ॥ २२ ॥ ससर्ज भगवान्यत्र सर्वलोकपितामहः ॥ तत्राप्युत्पद्यत ब्रह्मा सह देवैः प्रभुः पुरा ॥ २३ ॥ ससर्ज तीर्थानि
तथा देवतानां यथा विधि ॥ तत्र स्नात्वा च दत्त्वा च वसूनि विविधानि च ॥ २४ ॥ कौबेरं प्रययौ तीर्थं तत्र तस्वामहत्तपः ॥ धनाधिपत्यं संप्राप्तो राजन्नैलविलः प्रभुः ॥
॥ २५ ॥ तत्र स्थमेव तं राजन् धनानि निधयस्तथा ॥ उपतस्थुर्नरश्रेष्ठ तत्तीर्थं लांगलीबलः ॥ २६ ॥ गत्वा दत्त्वा च विधिवद्वाहणेभ्यो धनं ददौ ॥ ददृशे तत्र तत्स्थानं कौ
बेरकाननोत्तमे ॥ २७ ॥ पुरायत्र तपस्तप्तं विपुलं समहात्मना ॥ यक्षराज्ञा कुबेरेण वरालब्ध्याश्च पुष्कलाः ॥ २८ ॥ धनाधिपत्यं सख्यं च रुद्रेणामिततेजसा ॥ सुर
त्वं लोकपालत्वं पुत्रं च नलकुबेरं ॥ २९ ॥ यत्र लेभे महाबाहो धनाधिपतिरंजसा ॥ अभिषिक्तश्च तत्रैव समागम्य मरुद्गणैः ॥ ३० ॥ वाहनं चास्य तद्दत्तं हंसयुक्तं मनो
जवं ॥ विमानं पुष्पकं दिव्यं नैर्ऋतैश्चर्यमेव च ॥ ३१ ॥ तत्राप्युत्पद्यत लोराजं दत्त्वा दायांश्च पुष्कलान् ॥ जगाम त्वरितो रामस्तीर्थं श्वेतानुलेपनः ॥ ३२ ॥